

κίας παίζων και άστειζόμενος. Ἡμέραν τινά, ἐνθ' ὃ διδάσκαλος ἐξῆλθεν τοῦ διαματίου, ὁ νεανίας οὗτος εἰσελθὼν ἐνεδύθη τὰ ἐνδύματα τοῦ διδασκάλου και μιμούμενος αὐτὸν διήρχετο τὰς στιγμὰς ὑποκινῶν τὸν γέλωτά τῶν συμμαθητῶν του. Ἄλλ' αἰφνης, ἰδὼν ὁ διδάσκαλος, ἐτιμώρησεν αὐτὸν τῶσον αὐστηρῶς, ὅσον ὁ τρόπος ἦν πρωτοφανής. Χωρὶς νὰ εἶπῃ λέξιν, οὐδὲ καν νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀστειοῦ μαθητοῦ, ἐκάθισε παρὰ τὴν ἑδραν και ἤρατο τῆς παραδόσεως· τότε ὁ εὐφυής ἀλλ' ὀκνηρὸς, συνάμα δὲ και ἀστεῖος μαθητῆς, ἀπῆλθεν ὡς κατσηχυμένοι κύνες, μετὰ σιγῆς και μεγάλης συστολῆς. Ἡ εὐφυία δυστυχῶς πολλάκις καθιστᾷ πολλοὺς νέους οὐχι μόνον ὀκνηροὺς, ἀλλὰ και δυστυχεῖς διότι μεταβάλλουσι και τὸ ἱερὸν τοῦτο πλεονέκτημα εἰς μέσον διαφθοράς.

ΠΟΛΥΔΩΡΑ*

ΜΥΘΑΣΜΑ (BALLADE).

Ἀπομίμησις ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, τοῦ *Burger*.

I.

«ὦ ὠρατὴ μου Βρασίδα, δύο ἡμερῶν νυμφίε!
Τῶν πολεμιστῶν ἡ δόξα, ὦ Βρασίδα μου ἀνδρεῖε!
Ποῖα θναῖρα ἀπόψε διὰ σέ, σκληρῆ, δὲν εἶδα!...
Ἄρα ζῆς ἢ ἐφρονεῖθες διὰ τὴν σκληρὰν πατρίδα;»

Ἐλεγεν ἡ Πολυδώρα, κλαίουσα ἐπὶ τῆς κλίνης
τὸν νυμφίον αὐτῆς, βέτις τὴν ἀφῆκεν εἰς ἀποίνης,
και μετὰ τοῦ Τουρκοφάγου ἐτρέφε νὰ εἶσῃ φρακτὴν
εἰς τοῦ Δράμαλη ἐκείνου τὸν βροντῶν καταράκτῃν.

Εὐφροσύνη! εὐφροσύνη! ὁ σατραπῆς κατεστράφη! —
Ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τῶν Τούρκων ἐξεχέλισαν οἱ τάφοι!
Νίκη, νίκη! δόξα, δόξα! Ὁ στρατὸς τῶν Ἡμιθῶν
ἐπιστρέφει αἰῶν δόρυ τουρκοφῶν και ἀκαμαῖον!

Παῖδες, γέροντες, γυναῖκες τρέχουν εἰς τὰς λεωφόρους
διὰ νὰ προῦπαντήσουν τοὺς φιλετάτους διαφνηρόους·
εἰς τοὺς κώδωνας δὲ οὗτοι, οἵτινες τοὺς χαιρετῶσι,
μὲ τοῦ Ρήγα τοῦ Φερραίου τοὺς παιᾶνας ἀπαντῶσι.

«Ἠλθες! Ἠλθες, ὦ υἱέ μου!» ἀνεβῆδον αἱ μητέρες.
«Νικητὴς τροπαιοφόρος;» ἀπ' ἑτέρου οἱ πατέρες.
«Φαίνεσάι μας Θεῶν ἴσως!» ἔλεγον γοητευμένοι
εἰς τοὺς ἑαυτῶν μνηστήρας, κόραι αἱ μεμνηστευμένοι.

Μάτην τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις διατρέχ' ἡ Πολυδώρα.
τὸν ὠρατὸν τῆς νυμφίον ἐν τῷ μέσῳ δὲν ἑώρα!
Μάτην κράζει: «Ποῦ εἶν' ὄθεν ὁ νυμφίος μου Βρασίδα;»
Τὸ «οὐκ οἶδα» τῶν ἡρώων τῆς φρονεῖ τὰς ἐλπίδας.

Μὲ ἐκπεπλεγμένη κόμη, μὲ δεδακρυμένον ἔμμα,
μὲ κλονιζόμενος πόδας και μὲ ἀλοῦζον στόμα,
ἡ ἀθλία Πολυδώρα ἐπιστρέφ' εἰς τὴν οἰκίαν,
και ἡμιθᾶνης, παραρρῶν, πίπτει εἰς λειποθυμίαν.

II.

Εἰς τοὺς Φρήνους, εἰς τὸν κρόνον, ἡ καλή τῆς μήτηρ τρέχει. —
τὴν σηκίνα. — Μὲ τὸ ὕδωρ τὴν ὡρὰν μορφήν τῆς βρέχει.
«Ἄ! ὦ μήτηρ! Ἄ! ὦ μήτηρ! ἄρες με νὰ ἐκψυχῆσω!
Ὁ Βρασίδα μου ἐχάθη! δὲν ζῆ πλέον ὁ Βρασίδα!
Μήτηρ, χάνω μὲ ἐκεῖνον τὴν ζῶν και τὰς ἐλπίδας!
Χαῖρε, δὲν εἶδ' ἐπίψῃσω!»

* Τὸ ἀνωτέρω ποίημα, λαβῶσα ἡ Δευθυραῖς παρὰ τοῦ ἐνταῦθα διακείμενος κ. Εὐθυμίου Ραφτοπούλου, ἀδελφοῦ τοῦ ἀειμνήστου ποιητοῦ, Ξενοφῶντος Ραφτοπούλου, εὐχαρίστως καταχωρεῖ αὐτὸ σήμερον ἐν ταῖς στήλαις τῆς Ἀθηναϊδος, ὡς οὐδέποτε δημοσιεύθει.

«Τοῦ Θεοῦ ἄς δεθῶμεν μὲ πιστῆν, Σερμὴν καρδίαν;
Εἶναι εὐσπλαγχνος, ὦ τέκνον' ἴσως καμὴ εὐσπλαγχνῶν! —
Ὁ Θεὸς δὲν ἀνασταίνει, μήτηρ, τοὺς ἀποθᾶμένους!...
Ὁ Βρασίδα μου ἐχάθη! — ἄς χαθῇ καὶ ὁ κόσμος ἅπας! —
Ἐρπετὲ γ' ἀποχωρήσῃ, ἀν. Θεέ μου, μὰς ἡγάπας,
δύο νεονυμφευμένους!...»

«Κίρη μου! μὴ λέγε ταῦτα!... δόξαξ και μὴ βλασφήμει!...»
«Τί! τὸν Πλάστην νὰ δοξάζω ἐνθ' ἔμεινα ἐρημῆ!...
Ὁ Θεὸς σκληρὸς, ναι! εἶναι, ἀσπλαγχνος, ἀνελεσῆμων!
Ἀγαπῶν τοὺς ἀναίτιους ἀναίτιως νὰ παιδεύῃ! —
Διὰ τί εἰς τὸν Βρασίδα ἐν ἀνῆρένον φονεῖται;
Τί τὸν ἐπταῖσα ἢ τλήμων;»

«Ἄν παιδεύῃ, μὰς παιδεύει ὁ Θεὸς πρὸς τὸ συμπερον
τῆς ψυχῆς μας, Πολυδώρα, σφλλυποῦμενος, μὴ χαιρῶν!
τὴν ὑπομονὴν μας βλέπων μὰς χαροποιεῖ και πάλιν...
Σίγα, κόρη μου μὴ λάλει! βλασφημίας μὴ θυλίει!
ἴσως ὁ Βρασίδας πνεῖ: ἴσως τὸν Βρασίδαν ἀτείλη
εἰς τὴν φίλην σου ἀγκάλῃν! —»

«ὦ Βρασίδα! ὦ Βρασίδα!... ὦ νυμφίε μου Βρασίδα!
Ποῦ κοιμᾶσαι φονευμένος διὰ τὴν σκληρὰν πατρίδα; —
Ἄ! πατὴρς κατρημένη!... Τοὺς νυμφίους μὰς ἀρπάξεις!... —
Ἰπὲρ σοῦ μὰς καταλείπου μ' ἀνθουσιασμένον βῆμα!
Και χωρὶς νὰ τοὺς οἰκτείρῃς, αἰμώδους! εἰς τὸ μνημα
χαιρετάκως τοὺς στοιβάξεις!...»

«Ποῖος δαίμων ἐκ τοῦ ἄδου πλανᾷ, φεῦ! τὸ λογικόν σου;
Τρέξῃ, ἐξομολογήσω, μαῦρ, εἰς τὸν Πνευματικόν σου! —
«Ὅλοι ὁ Πνευματικὸς μου, ἡ πατὴρς και ἡ Φρηκεία!...
Ὅλα ψεύδη, δὴ! ἀπάται εἰς οὐδὲνα ἀφελούσαι!...
Τοὺς νεκροὺς ἀπὸ τὸν τάφον γ' ἀναγείρουν ἀθηνεύσαι!... —
Ὁμοι, ὦμοι τῇ ἀθλίᾳ! —»

«Κόρη ἄφρον! κόρη ἄφρον! βλασφημεῖσα, καταρῶσα!
Τοῦ Θεοῦ και τῆς Πατρίδος τὸν Βρασίδαν προτιμῶσα!
Πρὸ τῆς σκέψεως ὁ ἔρωσ τί πορεύεται και τρέχει;
Οἶδας σὸ ἀν ζῆ ἐκείνος, (κ' εἰς αὐτὸ μὴ ἀμφιβάλλῃς),
ἐν τὸν ἄπιστον ἀπίστως ἢ ἀγκάλῃ φίλης ἄλλης
περιβάλλεται και ἔχη;...»

«ὦ Βρασίδα! ὦ Βρασίδα... ὦ νυμφίε μου Βρασίδα!
Ποῦ κοιμᾶσαι φονευμένος διὰ τὴν σκληρὰν πατρίδα;
ὦ Βρασίδα μου! Σὺ ἦσο ἢ ζῶν ὁ ἡλιός μου!
Ἐφρονεῖθες; — ἐφρονεῖθῃν!... Εἰς τὸν ἄδην εἶδ' οὐ ἴδω!...
Εἰς τὴν ἐρημον ζῶν μου, και, ἀπόψε τέλος δίδω,
ὦ Βρασίδα μου! ὦ φῶς μου! —»

«Μὴ σουερισθῆς, Θεέ μου, ἀν τὸ στόμα τῆς προφῆρῃ
βλασφημίας! Ἡ ψυχὴ τῆς τὰς μισεῖ και τὰς ἐχθαίρει...
Ὁ συζυγικός τῆς ἔρωσ, ἡ συζυγικὴ τῆς Ἐλπίδος,
Κύριε, τὴν παρεκτρέπον, τὴν τυφλόνου! ὦ! μὴ σπεύσῃς,
ὦ! μὴ σπεύσῃς, Κύριε μου, τὴν ἀθλίαν νὰ παιδεύσῃς!
τὴν ὀργήν σου μὴ τῇ βίψῃς! —»

III.

Εἰς τὴν ἀπόγνωσίν τῆς λοιπὸν ἡ Πολυδώρα,
Θεὸν τε και Πατρίδα παντόλμως ἐβλασφήμει,
ἕχρις τοῦ ἐσημᾶν' ἢ μεσανύκτων ὡρα.
Ἐνῷ δὲ τότε ἀρπάξαι ἐν πυροβόλον — εἴμοι!
Και μελετᾷ αὐτόχειρ, ἢ βλάσφημος νὰ γίνῃ...
τράπ! τράπ! τράπ! πόδας ἴππου εἰς τὴν ἑδὸν ἀλούει...
τὸ ἔπλον τῆς κρατούσῃς, προσεκτικὸν εὖς ταινεῖ...
Τίς εἰς τοιαύτην ὡρὰν τὴν Σύραν αὐτῆς κρούει;

«Ὀυρᾶ! ὦ Πολυδώρα!... κατὰβα, ἀνοιξέ μου!
Ὀυρᾶ! ζῆ ὁ Βρασίδα — μία φωνὴ τῆς κράζει
«Βρασίδα μου, νυμφίε, σὺ εἶσαι, ὦ Θεέ μου!
«Ὀῦ! Ἄρες τὸν Θεόν σου κ' ἐκεῖνος ἡσυχάζει! —»
• Λοιπὸν δὲν ἐφρονεῖθες; Ζῆς; ὦ! δὲν εἶμαι χῆρς;
Ἐλθε, ὦ συζυγέ μου! ἔλθε, ἄς ἀναβῶμεν!
Νὰ φονεῦθᾷ ἐσκόπου μ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν χεῖρα! —
«Ὀῦ! Ἄρες ὡρὰ ταῦτα κ' ἔλθᾷ γ' ἀναχωρῶμεν! —»

«Ὁ φίλατέ μου φίλε! ὦ φίλε μου Βρασιδα! —
 «—Γλυκύπικρα, φιλάτη, τ' ἀβρά σου είναι χεῖλη.—»
 «Σὲ βλέπω ἀνεπίστως!...σὲ βλέπω παρ' ἐλπίδα!...»
 «—Οἱ ζῶντες τοὺς μὴ ζῶντας ἐξαίφνης βλέπουν φίλη.—»
 «Καὶ πόθεν μοι σὲ φέρεῖ ὁ ἵππος σου ὁ μέλας;
 Εἶν' ὦρα μεσανύκτων!...καὶ πόθεν ἀφικνεῖσαι;»
 «—Ἐρχομαι ἀπὸ κάτω ἢ ἀπὸ τὰς νεφέλας...
 Ἐλθε ν' ἀναχωρῶμεν...ψυχὴ μου, μὴ φοβείσαι.—»
 «Ἀναχωροῦμεν, φίλε! καὶ πόθεν τόση βία;
 ὅταν γλοκοχαρᾶξῃ θὰ σὲ ἀκολουθήσω.»
 «—Οὐρᾶ! ἀπόψε πρέπει, ὦραία μου συμβία!
 Εἰς Ναύπλιον ἀπόψε θὰ νὰ σὲ ὀδηγήσω,
 ἀλλῶς, θὰ νὰ ἦμαι μακρὰν σου πολλοὺς μῆνας.—»
 «Ἀλλ' εἰς τοιαύτην ὥραν ἡ ὥρα μὲ φοβίζει:
 Φοβοῦμαι τοὺς αἰγείρους, τὰ σπῆλαια, τὰς κρήνας...
 Οἱ κύνες ὀλακτοῦσιν...Ὁ ἄνεμος βοῦζει!...»

«—Κί' ἂν ὁ βορρᾶς βοῦζει; κί' ἂν κλαίωσιν οἱ σκύλλοι;
 Ἡμεῖς μὲ τὴν σελήνην θὰ νὰ ὀδοιπορῶμεν.
 Ἀκουσε!...χρηματίζουν τοῦ ἵππου μου τὰ χεῖλη*
 μὰς λέγουσιν ὅτι εἶναι καιρὸς ν' ἀναχωρῶμεν.
 Λοιπὸν ἐγὼ ἵππεύω, σὺ ὀπισθὲν μου πῆδα*
 πρὶν ἢ ἐξημερώσῃ θὰ φθάσωμεν βεβαίως.—»
 «Πρὶν ἢ ἐξημερώσῃ θὰ φθάσωμεν Βρασιδα!...»
 «—Τί! οἱ ἀποθαμμένοι ἀναχωροῦν ταχέως.—»

III.

Μὲ τί τάχος, μὲ τί τάχος καὶ οἱ δὲ ὀδοιποροῦσιν!
 Πῶς τὰ πέταλα τοῦ ἵππου κροσσοπινθηροβολοῦσιν
 ἐπὶ τῶν σκληρῶν πετρῶν!
 Φαίνοντ', ἔρχονται καὶ φεύγουν ἔμπροσθεν τῶν κῶμαι κάστρα,
 ὄρη, λόφοι, βράχοι, δένδρα, δάση, κάμποι, νέφη, ἄστρα
 εἰς βραχυτάτων καιρῶν.

«Οὐρᾶ! μαῦρον ἄλογόν μου! τρέχε! τρέχε ὡς νὰ σκάσης!
 Πρὶν μὰς φθάσῃ ἡ ἡμέρα εἰς τὸ Ναύπλιον νὰ φθάσῃ
 μὲ καπνοὺς καὶ μὲ ἀφρούς!
 Ἄ! Ἴδὲ τοὺς βῶθωνάς του πόσας φλόγας ἐξερεῖγουν!
 Πολυδώρα, βλέπεις ὅτι οἱ νεκροὶ ταχέως φεύγουν;»
 —Ἄφες τώρα τοὺς νεκρούς!

«Ἀστραπή! φωτιά!...μαῦρε ἵππε, σπῆζε τὸν ἀέρα!
 Εἰς τὸ Ναύπλιον νὰ φθάσῃ πρὶν μὰς φθάσῃ ἡ ἡμέρα,
 πρὶν μὰς φθάσῃ ἡ ἀγῆ! —
 —Πλὴν, θεεῖ μου! τόση βία μὲ τρομάζει, μὲ ζαλίζει!
 Ἡ γῆ φαίνεται ἔμπρός μου ὅτι φεύγει καὶ γυρίζει!
 Κάνεις δὲν μὰς κυνηγεῖ!..»

—Σοὶ τὸ εἶπα πρὸ ὀλίγου, ἄς σοὶ τὸ εἶπῶ ἀκόμα:
 Οἱ νεκροὶ ταχέως φεύγουν, μὰ τὸ εὐφημὸν σου στόμα.
 —Ἄφες τώρα τοὺς νεκρούς!
 —Τί λαμπρὰ τῶν νυκτερίδων καὶ γλαυκῶν ἡ ἁρμονία!
 Τοῦ κυπαρισσῶνος τούτου θάρρεις εἶναι τὰ στοιχεῖα...
 —Λέγεις λόγους τρομαρῶς....»

Μὲ τί τάχος, μὲ τί τάχος καὶ οἱ δὲ ὀδοιποροῦσιν!
 Πῶς τὰ πέταλα τοῦ μαύρου ἵππου σπινθηροβολοῦσιν!
 ἐπὶ τῶν σκληρῶν πετρῶν!
 «Τὸ φεγγάριον προβαίνει καὶ θὰ δύσῃ τώρα:
 Κ' οἱ νεκροὶ ταχέως φεύγουν* τοὺς φοβέσαι Πολυδώρα;
 —Μὴ λαλῆς περὶ νεκρῶν!

Εἰς τὸ δάσος ἐκεῖ πέραν φῶτα βλέπω καὶ ἀστράπτουν...
 Ἄ! ἀκούω ψαλμωδίας!...μὴ νεκρὸν κανένα θάπτουν;...
 ἵππε, πέταξέ ἔμπρός!
 —Οὐρᾶ! ἄγιοι κατέρες! τὸν ἐθάψατ' ἢ ἀκόμα;
 Ἄν κενὸν τὸ φέρετρόν σας τὸ γεμίσετε μ' ἕν πτώμα.
 Οὕτω θέλει ὁ γαμβρός!

Ἰερεῖς καὶ νεκροθάπται! ὀπισθεν ἀκολουθεῖτε.
 Γίνετε νεκροπομπῆί μας καὶ βραδείως ψαλμωθεῖτε:
 «Γαίαν ἔχοις ελαφρὰν!»
 «Ἔλταται, τὴν πανόμοιόταν εὐθὺς λάβετε φωνὴν σας*
 σεῖς τὴν δικελλάν, ὦ θάπται, λάβετε τὴν δυνατὴν σας*
 θὰ νὰ θάψετε νεκρὰν.»

Ἰερεῖς καὶ νεκροθάπται χύνοντ' ὀπισθεν τῶν ἔλοι,
 κυλιόμενοι βιαίως, ὡσπερ ὄρεις ἰσθλοὶ
 ἤχον κλαίοντες οἰκτρῶν.
 Φαίνοντ', ἔρχονται καὶ φεύγουν ἔμπροσθεν τῶν, κῶμαι, κάστρα,
 ὄρη, λόφοι, βράχοι, δένδρα, δάση, κάμποι, νέφη, ἄστρα
 εἰς βραχυτάτων καιρῶν.

«Ἐκεῖ πέραν εἰς τοὺς τάφους βλέπεις πλῆθος βορβολάκων,
 χορευόντων καὶ γελόντων ἐν τῷ τόπῳ τῶν κοράκων
 τῶν τραγόντων τοὺς νεκρούς;
 —Κὺρ βρυκόλακες ὀρίστε! γίνετε τῆς συνοδείας!
 Γίνετε οἱ κροφόροι καὶ σεῖς ταύτης τῆς κηδείας
 καὶ ἀφήτε τοὺς χορούς!»

Κ' οἱ βρυκόλακες ὀριμῶσι μὲ κοράκων νέφος μαῦρον
 καὶ ἀκολουθοῦν τὸν ἵππον τὸν ἰσάνεμον καὶ γαῦρον
 μὲ φωνὰς καὶ μὲ κρωγμούς!
 Κί' ἀποκρίνονται οἱ ψάλται καὶ ἀρχίζουν συμφωνίαν
 καὶ ταραττοῦν τὴν θαθεῖαν τῆς νυκτὸς πανθηραϊάν
 μὲ σπαρακτικὸς κλαυμούς!..»

Μὲ τί τάχος, μὲ τί τάχος καὶ οἱ δὲ ὀδοιποροῦσιν!
 Πῶς τὰ πέταλα τοῦ μαύρου ἵππου σπινθηροβολοῦσιν
 ἐπὶ τῶν σκληρῶν πετρῶν!
 «Τὸ φεγγάριον προβαίνει καὶ θὰ δύσῃ τώρα:
 Κ' οἱ νεκροὶ ταχέως φεύγουν* τοὺς φοβέσαι Πολυδώρα;
 —Μὴ λαλῆς περὶ νεκρῶν.

«Οὐρᾶ! μαῦρον ἄλογόν μου! πεταίνου ἀκούω κράζουν!
 Ἴ ἢ ἡμέραν οἱ ἀχρεῖοὶ ἀναγγέλλουν καὶ φωνάζουν.—
 Ἐμπρός! πέτα μὲ ἀφρούς!
 Κύταξέ τοὺς βῶθωνάς του πόσας φλόγας ἐξερεῖγουν!
 Οὐρᾶ! φίλη Πολυδώρα! οἱ νεκροὶ ταχέως φεύγουν
 καὶ εὐρίσκουν τοὺς νεκρούς!»

Σιδηροῦν τινα πολῶνα καταβαίνει καὶ ἀνοίγει*
 ὁ δὲ ἵππος μανιώθης, ἄγριος, ὡς ἂν ἐπλήγη,
 εἰςορμᾶ εἰς τὰ ἐντὸς.
 Τοῦ κοιμητηρίου, τότε ἀντηχοῦσι τὰ ἐδάφη
 Ἐκ τοῦ ποδοβολητοῦ του τῶν νεκρῶν οἱ μαῦροι τάφοι
 κατασειόνται φρικτῶς.

Ὁ μυστήριον! ἐξαίφνης πῦρ τερφίνει τὴν γλαυδοῦ
 καὶ τὴν ἀσπρὴν φουστάνελλαν τοῦ πολεμιστοῦ Βρασιδα
 κί' ἀντὶ νέου εὐειδοῦς
 φαίνεται τὸ τοῦ θανάτου σκελετόν, κρατοῦν εἰς χεῖρας
 τὸν καμπύλον δρέπανόν του καὶ προσμένον πρὸ τῆς θύρας
 ἐπὶ σκέλους δυσειδοῦς...»

Ὁ δὲ μέλας ἵππος τότε σμερδαλέον χρηματίζει
 καὶ ἀνορθωθείς, καὶ φλόγας ἐκ τοῦ στόματος ἀφήσας
 μὲ καπνοὺς θανατηρῶς,
 ἐντὸς Ἰοφεροῦ θαράθρου, ἀνοιχθέντος αἰφνηδῶς
 κ' ἐξερεῖγοντος σπινθηρᾶς ἀισπηδῆσεν ἀγρίως
 καὶ κατέβ' εἰς τοὺς νεκρούς.

Κ' οἱ νεκροὶ ἀπὸ τοὺς τάφους κλαύματα καὶ θρήνους βάλλουν
 καὶ σηκόνοντες τὰς πλάκας τὰ κρανία τῶν προβάλλουν
 μ' ἀπορίαν καὶ σιγῆν.

Ἐπειτα ἐκ τῶν μνημάτων ἐξερχόμενοι ἄθροον
 σκελετωδῆ συγκροτοῦσι χορὸν καὶ ἀρίνου γέον
 δεινῶς σειόντες τὴν γῆν.

Ἡ μελέα Πολυδώρα τὴν φρικτὴν σκηλὴν ἰδοῦσα,
 ἐξαπλοῦται πρηγῆς κάτω, κ' εἰς τὸν τρέμον ὑπενδουσα
 ἀποθνήσκει παρευθὺς.

Ἢ ἢν δὲ θλάσφην τῆς γλώσσαν τότε δαίμων τις ἀπέπλεε
 τὴν ἐσπέφ καὶ τὴν δεικνεῖ...Τὸ δὲ πτώμα πλησιάζει
 τῶν νεκρῶν ἢ πληθῶς.

Και περικυλώσασα τὸν ἄνθρωπον ἔφαρξεν λέγουσα
 «Ανοσία! Τῆς γέννης τὸ κολλῶδες πῶρ θὰ φλέγη
 τὴν ἀθλίαν σου ψυχὴν.»
 Μάθε νὰ μὴ ἐξοβρίζῃς τὸν Θεόν καὶ τὴν Πατρίδα!
 Ἐπειδὴ εἰς τοὺς θλασφῆμους καὶ κη' Δύο περιέλαπιδα
 ἀπέλλου Ἐνάνατον ταχύν.»

Ἐργάζη ἐν Συμβόρῃ κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1849.

ΞΕΝΟΦΩΝ ΡΑΦΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΟΣ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ τοῦ Α'. Τόμου τῆς Ἀθηναϊδος καταχωρήσατε κατάλογον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων, ὑπεσχέθητε δὲ ὅτι θέλετε δημοσιεύσει καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὑπάρχοντα. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλω ὑμῖν κατάλογον τῶν ἐν τῇ νήσῳ Σύρῳ, εὐελπὶς ὅτι θέλουσι καταχωρηθῆ εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος.

Φιλόπτωχος Ἐταιρία Ἐρμουπόλεως.

Κατάστημα ὑφαίμακτον περιέχον κήπον καὶ ἐκκλησίαν. Ἦρξάτο ἀνεγειρόμενον τὸ 1874, ἐπεραιώθη δὲ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1876, δαπανηθέντων πρὸς ἀνεγερσίν του δρ. 100,000. Ἐν ἀρχῇ τῆς συστάσεως τὸ Κατάστημα τοῦτο διέτρεφε περὶ τοὺς 20 γέροντας καὶ γυναικας ἀναπήρους, νῦν ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς 70. Ἡ περιουσία του ἀνέρχεται εἰς δραχ. 25,000. Ἐχει εἰσοδήματα δρ. 30,000, ἐξοδα δὲ ὁμοίως δρ. 30,000 συμπεριλαμβανομένων τοῦ τε τόκου καὶ χρεωλύτρου ὅπερ πληρώνει ἐτησίως (δραχ. 10,000) εἰς τοὺς μετόχους τῆς ἰδρύσεως τοῦ Καταστήματος.

Ὁργανοτροφείον ἀφόντων.

Ἰδρύθη τὸ 1856, δωρήσαντος τὸ κτήμα τοῦ Ἀλ. Μπαμπαγιώτου. Συντηρεῖται δαπάνη τοῦ δήμου, συνεισφέροντος ἐτησίως περὶ τὰς δρ. 20,000, καὶ ἐκ συνδρομῶν. Διαιτῶνται δ' ἐν αὐτῷ περὶ τὰ 50 ὄρφανά.

Ὁργανοτροφείον θηλέων.

Ἰδρύθη τὸ 1874 ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἀλ. Μπαμπαγιώτη, καταλιπόντος ὀλόκληρον τὴν ἐξ 106 μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἰραπέζης περιουσίαν του, καθὼς καὶ τὴν κτηματικὴν αὐτοῦ ἀνερχομένην εἰς δρ. 250,000. Ἐν τῷ φιλανθρωπικῷ τούτῳ καταστήματι διαιτῶνται περὶ τὰ 38 κοράσια.

Σχολὴ ἀπόρων παιδῶν.

Ἰδρύθη τὸν Νοέμβριον τοῦ 1874. Φοιτῶσι ἐν αὐτῇ περὶ τοὺς 80 μαθητάς. Συντηρεῖται ἐκ συνδρομῶν. Ἡ περιουσία τῆς ἀνέρχεται εἰς δρ. περίπου 10,000.

Σύρος, 20 Ἀπριλίου 1878.

ΠΟΙΗΜΑ

Ἡ Ἀνταπόκρισις Χαθὰς ἐδημοσίευσε καὶ ἔκθεσιν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῶν ὀρίων τῆς Ἠπείρου καὶ τῆς Θεσ-

* Ἀσμένως ἢ «Ἀθηναίς» θέλει καταχωρεῖ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐεργετικῶν καταστημάτων.

σαλίας, τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, ἀναβιβασθεῖσαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, συμπληροῦσαν τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τοῦ Συνεδέτ, τοῦ Στάμφορ καὶ τοῦ Βιαγγόν, ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἠπείρου, πλην τῆς Ἀλβανίας, περιλαμβάνει 470,000 Ἕλληνας καὶ 318,000 Μωαμεθανοὺς καὶ Ἑβραίους. Ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ οἰκοῦσιν Ἕλληνας, Κουτσοβλάχους καὶ Ἀλβανοὺς ἐξελληνισθέντες, καὶ Ἕλληνας βουλγαρόφωνοι 1,160,000, Βούλγαροι δὲ 307,000, Μωαμεθανοὶ 662,500 καὶ Ἰουδαῖοι 87,000.

— Ἐθνικὴ συνέλευσις Ἰσραηλιτῶν διατεθειμένων νὰ δεγθῶσι τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς τὸν Μεσίαν, ἐκλήθη νὰ συνέλθῃ εἰς τὴν πόλιν Κολόμβια τῆς πολιτείας Ὀχάιο τῆς Ἀμερικῆς. Σκοπὸς τῆς συνελεύσεως ταύτης ἐστὶ πρῶτον νὰ σχηματίσῃ βάσιν πρὸς ἔθνικὴν ὑπάρξιν τῶν Ἰσραηλιτῶν ἐπὶ τῆς Νέας Διαθήκης στηριζομένην, ὡς νόμου τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ἐξῆς· δευτέρον νὰ ἐνώσῃ ἄλλους τοὺς ἐκχριστιανισθέντες Ἰουδαίους καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἐν ἐνὶ σώματι· τρίτον δὲ νὰ ἐπηρέασῃ τὰς κυβερνήσεις τοῦ κόσμου νὰ βοηθῶσι πρὸς ἀπόδοσιν τῆς Παλαιστίνης εἰς τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ἀσπαζομένους τὸν χριστιανισμὸν.

— Κατὰ τινὰ ἀρτίως συνταχθέντα κατάλογον ὑπάρχουσιν νῦν ἐν τῷ βρετανικῷ Μουσείῳ ὑπὲρ τὰς 20,000 κινεζικὰ βιβλία, διηρημένα εἰς 10,000 συγγράμματα. Ταῦτα ὅμως εἰσι σταγῶν ἐν ὠκεανῷ ἐξ ὧων δύνανται νὰ εὐρεθῶσιν ἐν Κίνα.

— Μαθήματα γυμναστικῆς παρέχονται ἐν τοῖς σχολείοις τῶν Παρισίων τῶν τε ἀρένων καὶ θηλέων. Ὑπὲρ τὰς 30,000 παιδῶν γυμνάζονται καθηκῆσθην.

— Ἡ ἐρευνητικὴ εἰς Ἀφρικὴν ἐκδρομὴ τοῦ Στάνλεϋ κατηνάλωσεν εἰς τε τὸν «Κήρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης» καὶ τὸν «Τηλέγραφον τοῦ Λονδίνου» περὶ τὰς 500,000 φρ.

— Ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας διὰ τὸ ἐνεστώδες ἔτος φέρει ὡς ἐσοδα τὸ πῶσον 2,578,000,000 δραχμῶν, ὡς δὲ ἐξοδα τὸ πῶσον 3,600,000,000 δραχμῶν.

— Ἐν Ἰαμαϊκῇ ἤρξάτο ἡ φύτευσις τῆς κινήνης τὸ 1860, νῦν δὲ ἔχει 80,000 δένδρων· τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἐνεθάρρυνεν ἡ κυβέρνησις.

— Κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἡ παραγωγὴ ἢ ἐκ μετάξης καὶ μεταξίνων ὑφασμάτων ἐν Λυῶνι ἀνῆλθεν εἰς 454,100,000 φράγκων.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ζ'

Ἐπέπρωτο, ὀλόκληρος, τοῦ Πλάστου μου νὰ γίνω
 Ἡ τιμωρία ἐπὶ γῆς καὶ ἱερὸν νὰ μείνω.
 Ἄλλὰ ἐνφ' ὑφ' ἀπαντας καὶ ὑπὸ σοῦ τιμῶμαι
 Ἀκέφαλος, μεσότονος, ἀκούεις πῶς μυκῶμαι;
 Καὶ ὁ αὐτὸς καὶ ἄψυχος ὑψαύχην πάλιν κείμαι.
 Ἀτρόμητος κατ' ἐναντί τῶν μετεώρων εἶμαι.

I. K. ΤΖΑΘΑΣ.

Περὶ τῆς ἐν Ἀγυαῖ ἀναστατάσεως καὶ τῶν κατ' αὐτὴν λαβόντων χώραν, τῆς τε διαγωγῆς καὶ τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως τοῦ κ. Α. Βούλγαρη, ἐδημοσιεύθη φυλλάδιον ὅπερ συνιστῶμεν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ κοινοῦ.

ΓΡΙΦΟΣ 3.

Η	Τ	Σ	ΕΤ	ΕΤ	ΣΤΙ	ΕΝ
ΑΝΗ	Τ	Σ	ΕΤ	ΕΙ ΕΤ	ΡΙ	ΕΝ
			ΕΤ	ΕΤ		
			ΕΤ	ΕΤ		

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΟΥ (ἐκ Πειραιῶς).